

10-07-2019

† Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων
τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος ὧ Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Τῇ Τετάρτῃ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος ὧ Πα

Ἦχος π�
ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα
Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὦι την σην προ στα σι αν κε κτη με νοι Α
χραν τε και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
νω ων εκ λυ τρου με νοι τω σταυ ρω του υι ου

σου εν παντι φρουρου με νοι ^πκα τα χρε ος
σε πααντες ^Δευ σε βως μεγαλυ νο με ε εν ^π

Μετα τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος Δι

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας
ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη,
κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

ᾠ
Σω τη ρι αν ειρ γα σω εν με σω της
γης Χρι στε ο Θε ος ε πι Σταυ ρου τας α
χραν τους σου χει ρας ε ξε ε τει νας ε πι
συ να γων παν τα τα ε θνη κρα α ζον τα Κυ
ρι ε δο ο ο ζα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς
ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις

Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε
τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας
διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἄ. Τον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α
γα θο τη τος Ἄ. ον ε δω ρη σω η μιν τοις
α να ξι οις Κυ ρι ε 6. σοι προ σα γο μεν ει
εις πρε σβει ει ει αν 7. σω ζε τους βα σι λεις και
την πο λι ιν σου Ἄ. ει ρη νευ ον τας δι α
της Θε ο τοκου μο νε φι λαν θρω πε Ἄ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ
ξύλου ὀρῶσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα
πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε· τί τὸ φοβερὸν τοῦτο
μυστήριον, ὃ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν
αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ πῶς θνήσκεις,
θάνατον ἐπονείδιστον;

Ἦ Παρ Θε νος και Μη τηρ σου Χρι στε
 ε πι ζυ λου ο ρω σα σε νε κρον η πλω με
 ε ε ε ε ε νον κλαι ου σα πι κρωσ Υι
 ε μου ε ε λε γε τι το φο βε ρον
 του το μυ στη η ριον ο πασι δω ρου με νος
 ζω ην την αι ω ω νι ον εκου σι ως
 εν Σταυ ρω πως θνη σκεις θα να τον ε πο νει
 ει ει δι στον

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
 Καθίσματα Σταυρώσιμα
 Ἦχος β'

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν
 ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων
 ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡὐδόκησας

σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς
ἐπλάσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ
πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ
σῶσαι τὸν κόσμον.

Ἄ. Την α χραν τον Ει κο να σου προ σκυ
νου μεν Α γα θε 6 αι του με νοι συ γ χω ρη σιν
των πται σμα των η μων Χρι στε ο Θε ος 6 βου
λη σει γαρ ηυ δο κη σας σαρ κι ανελ θειν εν
τω Σταυ ρω Ἄ ι να ρυ ση ους ε ε πλα σας
εκ της δου λει ας του εχ θρου 6 ο θεν ευ χα
ρι στως βο ω ω μεν σοι Ἄ χα ρας ε πλη ρω
σας τα παν τα ο Σω τη ρη μων Ἄ πα ρα γε
νο με νος εις το σωσαι τον Κο ο ο σμον Ἄ

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμνῆς σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ
Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμνῆς σου ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μόνος Ἀγαθὸς καὶ Φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως
τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾶν ἀδίκως
πάσχοντα, ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα
σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε
Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Πα ρε στω σα τω Σταυ ρω σου η α σπο
ρως τε κου σα σε και μη φε ρου σα ο ραν α
δι κως πα σχον τα ο λο φυ ρε το κλαυ
θμω και α νε βο ο α σοι πως πα σχεις ο
τη φυ σει α πα θης γλυ κυ τα τε Υι ε υ
μνω σου την α κρανα γα θο ο ο τη τα

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος β'

Ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ
ἀγαθῷ· Μνήσθητι μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ

σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως
τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ὡς ὁ Λησθης ομολογῶ καὶ βοῶ σοι
τῷ Ἀγαθῷ μνησθήτι μου Κυριε
Ὡς ἡ Βασιλεια σου καὶ σὺν αὐτῷ με
συναριθμήσον ὁ ἐκουσίως τὰ πά
θη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ
πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἱ
σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν
σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ
Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτὸν ὡς
ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν

Ἀθλοφόροι Κυρίου μα

κα ρι α η γη ^Δ η πι αν θει σα τοις αι
μα σιν υ μων ^Δ και α γι αι αι σκη ναι αι δε
ζα με ναι τα σω μα τα υ μων ⁶ εν στα δι
ω γαρ τον εχ θρον ε θρι αμ βε ευ σα τε ^Δ και
Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ζα τε ⁶
Αυ τον ως Α γα θον ι κε τε ευ σα τε ^Δ σω
θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα ας η μων ^Δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ω θαῦμα καινόν! ἐβόα ἡ Πανάμωμος,
Σταυρῷ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθηλούμενον, ὁ
δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος
ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι
παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Θαν μα και νον ε βο α η Πα να α
 μωμος Σταυ ρω τον Υι ον ι δου σα κα θη
 λουμενον ο δρα κι τα συμ παν τα πε ρι
 φερων πα θος υ φι ι στα ται και ως κρι τος
 κα τα κρι νε ε ται ο πα σι πα ρε χων την
 συγχω ω ρη σιν

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμός

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὡδὴ α΄

Κανὼν Σταυρώσιμος

Ὡδὴ α΄.

Ἦχος β΄

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν
Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἥ ὑπέροπλος
δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν
παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ
δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολήν, πάλαι ὁ
πρωτόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον
ἀπετρύγησεν, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ δέ, ὁ ἀθάνατος,
καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσι
τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε
τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς
ἠφάνισται, ὁ πρὶν ἀπωσμένος δέ, πρὸς
Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος, δόξα σοι
τῷ οὕτῳ, μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερὸς ἐκάλει σε χορός, πύλην ἀδιόδευτον,
γῆν ἐκλεκτήν, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, Παναγία
Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάντων
ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως, σταύρωσιν σαρκὶ
καταδεξάμενον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὠραίαν, ὡς περικαλλή, ὅλην ὡς
ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὥκησε τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας
ρύσθῃναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ
Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος
ἀναλάμπαντος, βασιλέως ἔστηκας, ὃν ἰκέτευε,
δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς
ἀνταποδόσεως Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν
ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὅλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου
τὴν αὖλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον
καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὡδὴ α' πλ. α'
Τῷ Σωτῆρι Θεῷ

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοφρόνως πιστοί, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους φαιδρούς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ γῆς ἀθληταί, ἡγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Δόξα...

Ὁμονοία ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ἀχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ὡδὴ γ' - Κανὼν Σταυρώσιμος
Ἦχος β' . Ὁ Εἰρμὸς

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, πᾶσαν κτίσιν, Κύριε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόντας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Λόγε συγκατάβασιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παράδειςον ἡνέωξας, τῷ Σταυρῷ σου Δέσποτα, καὶ τὸν Ληστὴν εἰσήγαγες, ἐπιγνόντα τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς θείας εὐσπλαγχνίας σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψούμενον ἐν ξύλῳ σε, τὸν ζωοδότην βλέπουσα, καὶ ἐκουσίως θνήσκοντα, καὶ τοῖς πᾶσι ζωὴν παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγχνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος β΄

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ ποιητῆς Πανάχραντε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσαν ἀτοπήμασιν. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Ἀχραντε, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμία σκυθρωπάζουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Πάναγνε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφεως, δραστηκῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. α'

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέσει στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις Ἀξιόγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ πίστεως.

Δόξα...

Ἐν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, τυράννου γνώμη συνθλαπτόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἄγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τῶν Ἀγίων
Ἦχος πλ. α' . Ὁ Εἰρμός

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ,
στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ
δοξάζειν σου τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

Ἦχος λη Πα —

Δυ να μει ει του Σταυ ρου σου Χρι στε
στε ρε ω σον μου την δι α νοι αν εις το
υ μνειν και δο ξα ζειν σου την σω τη ριον Α
να λη η ψι ι ι ν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθεὶς

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐβύθισαν αἱμάτων ῥοαῖς· λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὥφθησαν σαφῶς· ὅθεν τιμῶνται καὶ πίστει δοξάζονται.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τῶν Ἀγίων
ᾠχος πλ. α' . Ὁ Εἰρμός

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σε τὸν
φιλόανθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

ᾠχος λ' Πα

Ἐ κυ κλω σε με α βυ σ σος τα φη μοι
το κη η η τος ε γε νε το ε γω ω δε
ε βο η σα προς σε ε τον φι λαν θρω πον
και ε σω σε ε με η δε ζι α σου Κυ ρι ε
ε ε ε

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχοι

Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βᾶθρον,
Ἀθλήσεως ἡγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.
Παγκράτιος δ' ἐνάτῃ δῶμ' ἔδρακε
παγκρατέοντος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀνδρέας καὶ Πρόβος
πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανών α', Ὡδὴ η', τῶν Ἀγίων
 Ὑψος πλ. α'.
 Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
 Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
 σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μητρός, ἱερεῖς
 ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Ὑψος λ' Πα

Αἰ νοῦ μεν εὐ λο γοῦ μεν και προ σκυ
 νοῦ μεν τον Κυ ρι ον

Τον εκ Πα τρο ος προ αι ω ω νων ὕ γεν
 νη θεν τα Υι ο ον και Θε ον και επ
 ε σχα α των των χρο ο νων ὕ σαρκω θεν τα εκ
 Παρ θε ε νου Μητρος ι ε ρεις υ μνει ει ει

τε λα ος υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους
αι ω ω να α α α ας

χ
9

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα....

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα—^ο

Στίχος α' ^{λ̣̣̣̣̣̣} Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^{λ̣̣̣̣̣̣} και η γαλ λι α σε το πνευ μα
μου ^{λ̣̣̣̣̣̣} ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου ^{λ̣̣̣̣̣̣}

^{λ̣̣̣̣̣̣} Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^{λ̣̣̣̣̣̣} και

+ εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^{λ̣̣̣̣̣̣} την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ^{λ̣̣̣̣̣̣} την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν ^{λ̣̣̣̣̣̣}

Στίχος β' ^{λ̣̣̣̣̣̣} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^{λ̣̣̣̣̣̣} ι δου γαρ

α πο του νυν ^κμα κα ρι ου σι με πα α

σαι αι γε νε αι ^κ

^κτην Τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ ^κκαι

+ εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^κτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ^κτην ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν ^κ

Σπύχος γ' ^κ ^κΟ τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο Δυ να τος ^κκαι α γι ον το

ο νο μα αυ του ^κκαι το ε λε ος αυ

του ^κεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

ενοις αυ τον ^κϥ

^κϥ την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ^{γ'}η και

+ εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^κϥ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ^κϥ την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν ^κϥ

Σπύχος ^{δ'} ^κϥ ^κϥ ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ^κϥ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους ^κϥ ^κϥ δι α νοι α καρ δι ας αυ των ^κϥ

^κϥ την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ^{γ'}η και

+ εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φίμ^κ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν^κ την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν^κ

Σπύχος ε' ^κΚα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους^κ πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων^κ και πλου τουν τας ε ζα

πε στει λε κε νους^κ

^κΤ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^κ και

+ εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα

φειμ^κ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν^κ την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν ^κᾗ

Σπῖχος στ' ^κᾗ Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ^κᾗ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ^κᾗ

τω Α βρα α αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος ^κᾗ

^κᾗ Ἦν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^{ν'}ᾗ και

+ εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^κᾗ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ^κᾗ την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν ^κᾗ

Κανών α', Ὡδὴ θ', τῶν Ἀγίων

ᾠχος πλ. α' Ὁ Εἰρμὸς

ᾠχος λ' Πα —

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ,
τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν,
οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

ᾠχος λ' Πα —

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ
τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν
οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν

ᾠχος λ' Κε —

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ἡμὰς
ῥιζαίνειν σὲ τὴν Θεοτοκὸν τὴν ἀει
μακαρίστον καὶ πανάμωμον ἡ καὶ μη

τε ρα του Θε ου η μων ^χ την τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ ^{γ'} και εν δο ζο τε ραν
 α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^χ την α δι
 α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ^χ την ον
 τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε
 εν

^χ
^γ

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Πολυχειρία γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρείᾳ τῆς
ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες
πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ,
ῶν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον.

Θεοτοκίον

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ
ἁμαρτωλοί, ὦ Παναγία Παρθένε, σὺ
εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, τῇ
μητρικῇ παρρησίᾳ.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Ο**ν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν,

Σταυρώσιμα

Ἦχος Πα

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν
χαρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες, καὶ κακοῦργον
ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων
φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν
προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς
φιλόανθρωπος.

σταυρωθήτω ἔκραζον οἱ τῶν σῶν χα
ρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες καὶ κακοῦρ
γον ἀντ' εὐεργέτου ἡτοῦντο λαβεῖν
οἱ τῶν δικαίων φονευταί ἐσιώπας
δὲ Χριστέ φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν
παθεῖν θέλων καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλόαν
θρωπος

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

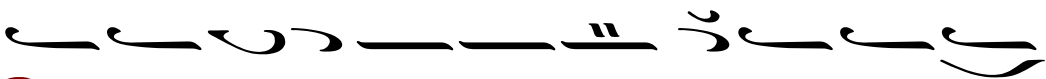
Ἐκουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ Χριστὲ ὁ Θεός ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου σαρκωθείς καὶ σταυρὸν κατεδέξω ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ Κυ ρι ε δό ξα σοι

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῶν Ἀγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

π Των Α γιων σου τα πληθη δυ σω που

 σι σε Χρι στε ε λε η σον η μα ας ως φι λαν

 θρωπος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθετοκίον. Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Οτε σε ὁ ἄνομος λαός, Σῶτερ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ξύλω ἀνήρτησε, τότε ἡ πανάμωμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη. Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἶμοι! πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλω προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν, τοῖς ὕδασιν;

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ὁ Πά

^χ
^π
⁹ ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
 και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
^π
⁹ νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
 λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 τε ευ μα

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τῇ Τετάρτῃ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Ἀκραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς
εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε.

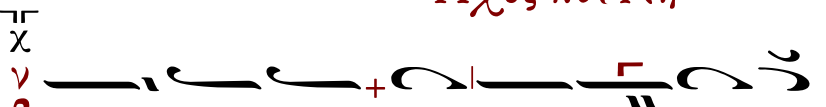
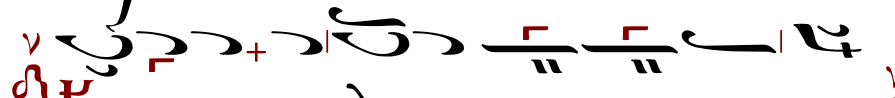
Ἦχος ὁ Παῖς Δι

Ἀκραντε Θεοτόκε ἡ ἐν οὐ
ρανοῖς εὐλογημένη καὶ ἐπὶ γῆς δο
ξολογουμένη χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευ
τε

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 α' Κυ ρι ε ε λε ε η σον α'
2.
 α' Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον 6 λ
3.
 α' Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
4.
 α' Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
5.
 α' Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον 6 λ
6.
 α' Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον α'

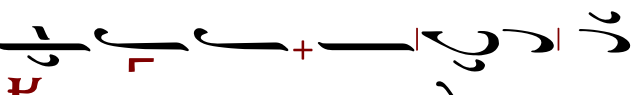
ΕΤΕΡΑ

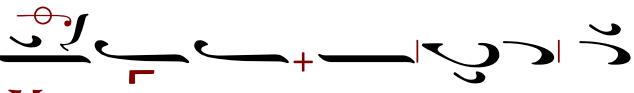
1.
 α' Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον α'
2.
 α' Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον 6 λ
3.
 α' Κυ ρι ε ε λε η η σον Δ

4.
 Ἀ Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ᾠ

5.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^πᾠ

6.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^νἈ

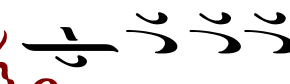
7.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

8.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον ^αᾠ

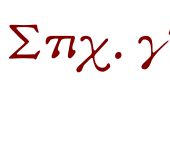
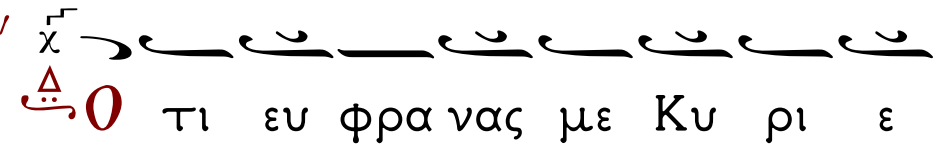
9.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

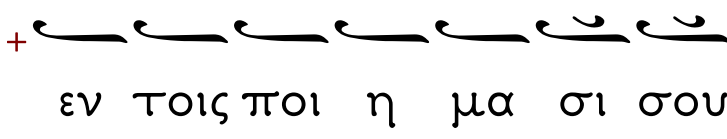
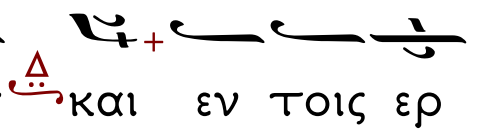
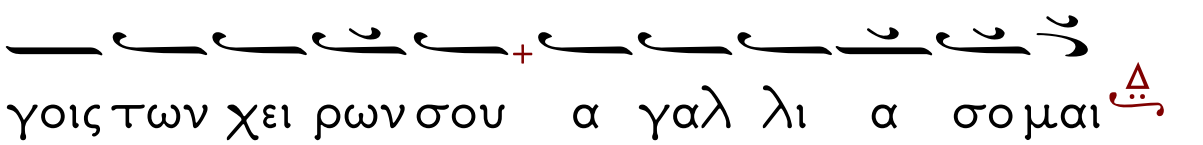
10.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^πᾠ

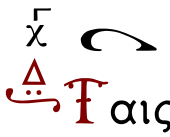
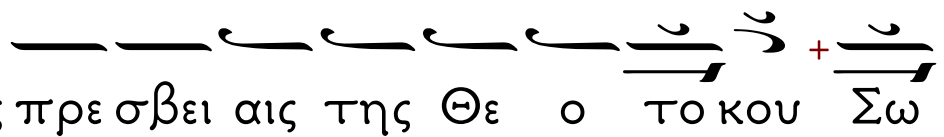
11.
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^νἈ

12.
 Ἀ ^νCoι Κυ ρι ε ^νἈ

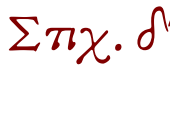
τερ σωσον ημας

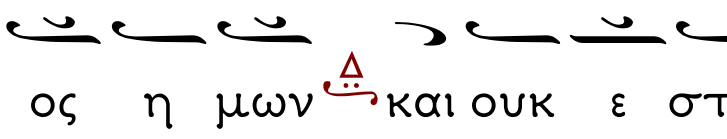
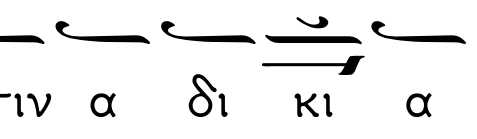
Σπχ. γ'   τι ευφρανας με Κυριε

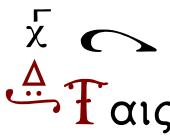
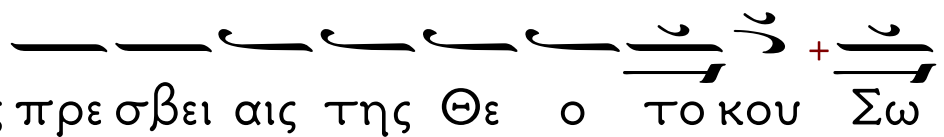
 εν τοις ποιημασι σου και εν τοις εργοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

  ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ'   τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδικια εν αυτω

  ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον. **Τ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτηρ σωσον η μα α'ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

Α' μη ην

Σπχ. α' **Ο** Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπειαν ε νεδυσατο

νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

περιεζωσατο

Πρεσβειαις των α'γιων σου σωσον η

μας Κυριε

Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'
 Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η
 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆσαν σφοδρά τῶ οἰκῶ σου πρεπεί
 ἀγίασμα Κυριε εἰς μακροτή
 τα ἡμερῶν

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σωσον ἡ
 μας Κυριε

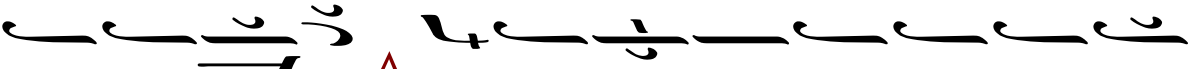
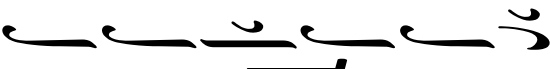
Ἄοξα Πατρὶ καὶ Υἱὸ καὶ Ἀγί
 ω Πνεύματι

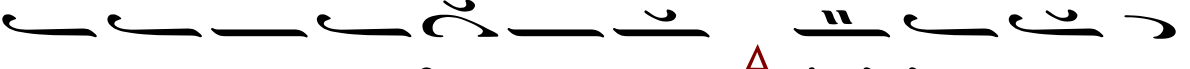
καὶ νυν καὶ αἰκαίεις τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων Ἀμήν

Ὁ μόνος γεγενης Υἱὸς καὶ Λόγος
 τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπαάρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

 τω Σω τη ρι η μων

 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

 εν Α γι οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

 αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' χ' **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Τῇ Τετάρτῃ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος ♭ Πα

Χω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ⲡⲟⲩ ⲙⲉⲛ ⲉⲛ ⲧⲱ Ⲡⲧⲁⲩⲣⲱ ⲉⲕⲟⲩⲥⲓⲱⲥ, ⲧῇ
 ⲉⲡⲱⲛύⲙⲱ ⲥⲟⲩ ⲕⲁⲓⲛῇ ⲡⲟⲗⲓⲧⲉⲓᾱ, ⲧⲟῦⲥ ⲟⲓⲕⲧⲓⲣⲙⲟῦⲥ
 ⲥⲟⲩ δῶⲣῃⲥⲁⲓ, Χⲣⲓⲥⲧῇ ὁ Θεός, εὐⲫⲣⲁⲛⲟⲛ ἐν τῇ
 δⲩⲛάⲙⲉⲓ ⲥⲟⲩ, ⲧⲟῦⲥ ⲡⲓⲥⲧⲟῦⲥ ⲃⲁⲥⲓⲗⲉⲓⲥ ἡⲙῶⲛ, νῐⲕⲁⲥ
 χⲟⲣῃⲕῶⲛ αὐⲧⲟῖⲥ, ⲕⲁⲧὰ ⲧῶⲛ ⲡⲟⲗⲉⲙῖⲱⲛ, ⲧῇⲛ
 ⲥⲙⲙⲁⲕῃᾱ ἔⲕⲟⲓⲉⲛ ⲧῇⲛ ⲥῇⲛ, ὀⲡⲗⲟⲛ εἰⲣῆⲛῃⲥ,
 ἀήⲧⲧⲉⲧⲟⲛ ⲧⲣῶⲡⲁⲓⲟⲛ.

Ⲡⲟⲩ ⲙⲉⲛ ⲉⲛ ⲧⲱ Ⲡⲧⲁⲩⲣⲱ ⲉⲕⲟⲩⲥⲓⲱⲥ
 ⲉⲡⲱⲛύⲙⲱ ⲥⲟⲩ ⲕⲁⲓⲛῇ ⲡⲟⲗⲓⲧⲉⲓᾱ
 ⲧⲟῦⲥ ⲟⲓⲕⲧⲓⲣⲙⲟῦⲥ ⲥⲟⲩ δῶⲣῃⲥⲁⲓ
 Χⲣⲓⲥⲧῇ ὁ Θεός εὐⲫⲣⲁⲛⲟⲛ ἐν τῇ
 δⲩⲛάⲙⲉⲓ ⲥⲟⲩ νῐⲕⲁⲥ χⲟⲣῃⲕῶⲛ
 αὐⲧⲟῖⲥ ⲕⲁⲧὰ ⲧῶⲛ ⲡⲟⲗⲉⲙῖⲱⲛ
 τὴν ⲥⲙⲙⲁⲕῃᾱ ἔⲕⲟⲓⲉⲛ τὴν ⲥῇⲛ
 ὀⲡⲗⲟⲛ εἰⲣῆⲛῃⲥ ἀήⲧⲧⲉⲧⲟⲛ
 ⲧⲣῶⲡⲁⲓⲟⲛ.

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλονει ρη
η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗ Δ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **11:2-12**

Ἀδελφοί, οὐκ οἶδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ λέγων; «Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ γὰρ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου». Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; «Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ». Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν,

καθὼς γέγραπται· «Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας». Καὶ Δαυΐδ λέγει· «Γεννηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς· σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαψον». Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς. Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσω μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ΄

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

$\bar{\chi}^{\pi} \text{Κυριε ελεησον} \pi$

π
Α
Κ
υ
ρ
ι
ε
ε
ε
λ
ε
η
σ
ο
ν
π

π
Ⲁ ⲕ ϣ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν Ⲁ π

 π Ϟ **Ϟ** ο ι Κυ ρι ε Ϟ π

π μ η η η η η ν χ
 $\mathfrak{A}$ $\mathfrak{A}$ μ η η η η η ν χ

Και τω πνευματι ι ι ι ι σϺ

Ἑτερον.

π

C
 οι Κυ ρι ε π

 ε ε ε ε ε π

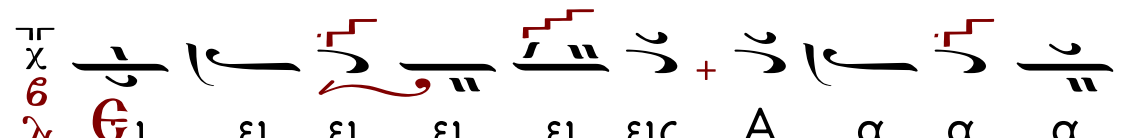

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

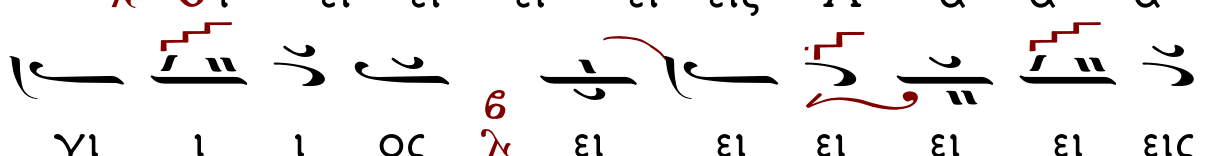
Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος
 Ἐι ει εις Ἀ γι ος Ἐι ει εις Κυ υ ρι
 ι ι ος Ἰ η σους Χρι στος Ἐι εις δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

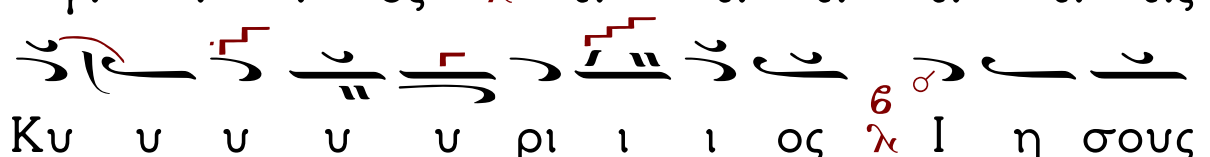
Ἦχος ἦτος

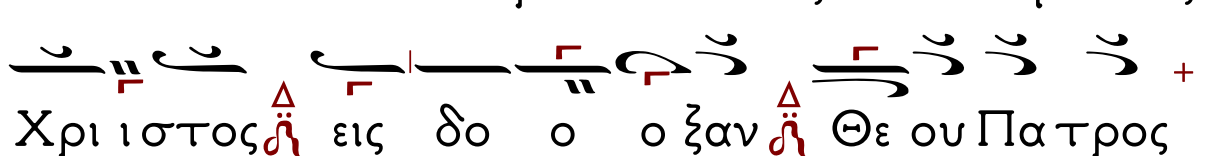
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

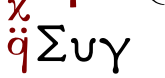
 ΚΥ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣^ρ
 Ἄ α α νες Α α α φες Συγ

 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα

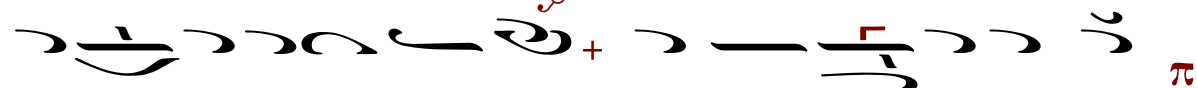
 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα

 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου

 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν

 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν

 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

 ρα τα κα τα νουν και δι α ανοι οι αν

 τα πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον

 ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α

 α αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα̣̣̣̣̣̣

Ὁ Ἰ̣̣̣̣̣̣ Χ̣̣̣̣̣̣ ρι̣̣̣̣̣̣ στε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ το̣̣̣̣̣̣ φ̣̣̣̣̣̣ω̣̣̣̣̣̣ς̣̣̣̣̣̣ το̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ λ̣̣̣̣̣̣η̣̣̣̣̣̣ θ̣̣̣̣̣̣ι̣̣̣̣̣̣ νο̣̣̣̣̣̣ν̣̣̣̣̣̣ το̣̣̣̣̣̣
 φω̣̣̣̣̣̣ τι̣̣̣̣̣̣ ζ̣̣̣̣̣̣ον̣̣̣̣̣̣ και̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ γ̣̣̣̣̣̣ι̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ ζ̣̣̣̣̣̣ο̣̣̣̣̣̣
 ο̣̣̣̣̣̣ν̣̣̣̣̣̣ παν̣̣̣̣̣̣ τα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ αν̣̣̣̣̣̣ θ̣̣̣̣̣̣ρω̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ον̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ρ̣̣̣̣̣̣ χο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ με̣̣̣̣̣̣
 νο̣̣̣̣̣̣ν̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ς̣̣̣̣̣̣ το̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ν̣̣̣̣̣̣ κο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣
 σ̣̣̣̣̣̣μο̣̣̣̣̣̣ν̣̣̣̣̣̣ ση̣̣̣̣̣̣ με̣̣̣̣̣̣ι̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ θ̣̣̣̣̣̣η̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ τ̣̣̣̣̣̣ω̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ φ̣̣̣̣̣̣'̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣
 μα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ς̣̣̣̣̣̣ το̣̣̣̣̣̣ φω̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ς̣̣̣̣̣̣ του̣̣̣̣̣̣ ου̣̣̣̣̣̣ προ̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ σω̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣
 που̣̣̣̣̣̣ ου̣̣̣̣̣̣ ου̣̣̣̣̣̣ ου̣̣̣̣̣̣ σου̣̣̣̣̣̣ ἰ̣̣̣̣̣̣ να̣̣̣̣̣̣ εν̣̣̣̣̣̣ αυ̣̣̣̣̣̣ τ̣̣̣̣̣̣ω̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ψ̣̣̣̣̣̣ω̣̣̣̣̣̣
 ω̣̣̣̣̣̣ με̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ θ̣̣̣̣̣̣α̣̣̣̣̣̣ φω̣̣̣̣̣̣ς̣̣̣̣̣̣ το̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ προ̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣
 ο̣̣̣̣̣̣ σ̣̣̣̣̣̣ι̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ τον̣̣̣̣̣̣ ἰ̣̣̣̣̣̣ και̣̣̣̣̣̣ κα̣̣̣̣̣̣ τε̣̣̣̣̣̣ ευ̣̣̣̣̣̣ θ̣̣̣̣̣̣υ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣
 νο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ν̣̣̣̣̣̣ τα̣̣̣̣̣̣ δι̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ β̣̣̣̣̣̣η̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ μα̣̣̣̣̣̣ τα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^π ^q πρε
 σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
 ου Μη η ητρος ^χ ^q και πα αν τωων σου ου
 των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος Ἱ Πα

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 ι α α α α

Σπῆχος.

 Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα ε γω δε ε ταπεινω θην σφοδρα

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^παλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Σπίχος. ^πτι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δπε ρι πα αν των ^πων αν τα πε δω κε

μει ^π

^πΠο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πκαι το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^πε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^παλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Σπίχος. ^πτας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του ^π

^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Σπύχος. ^π ^π Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 ι α α α α ^π

Σπύχος. ^π **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την
 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ
 γε τη σε σε ^π

^π **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πq

Σπῖχος.

^πq Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^πq και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^πq

^πq Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πq και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^πq ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πq Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πq

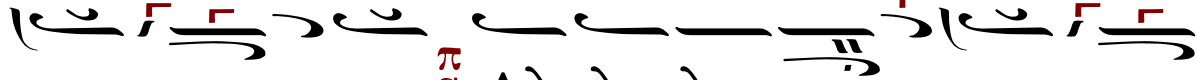
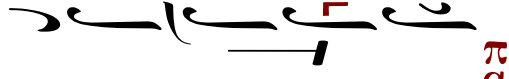
Σπῖχος.

^πq Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

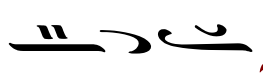
ρι ου ^πq εν χω ρα ζωων των ^πq

^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και το ο νο μα

α Κυ υ ρ ι ι ο υ ^ρ_η ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μ αι ^π₉ Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι

ι α α α α ^π₉

Στίχος.
^π₉ **Θ** οι θ υ σ ω ^π₉ θ υ σ ι ι ι αν αι νε

σε ω ς ^π₉ και εν ο νο μα τι Κυ ρ ι ο υ ε πι κα

λε σο μ αι ^π₉

^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και το ο νο μα

α Κυ υ ρ ι ι ο υ ^ρ_η ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πα Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πα

Σπύχος.

^πα ε χαρ μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω ^πε ναν τι ον παντος του λα ου

αυ του ^πεν αυ λαις οικου Κυ ρι ου ^πεν

με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π

^πΠο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πκαι το ο νο μα

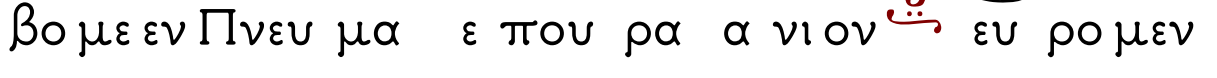
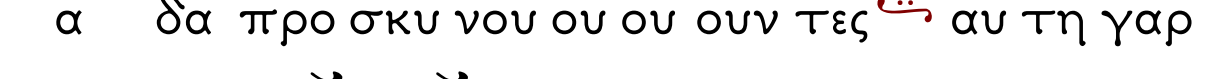
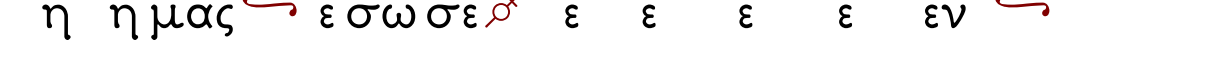
α Κυ υ ρι ι ου ^πε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πΑλ λη λου ου ου ι ι ι

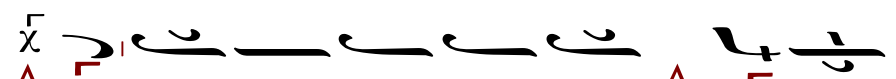
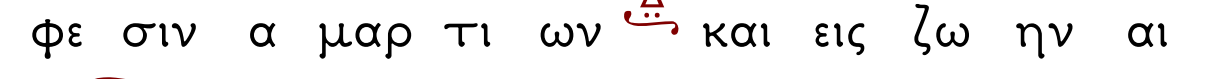
ι α α α α ^πα

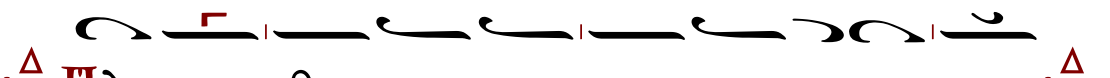
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

   Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
  βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
  πιστὶν ἀληθῆ ἀδιαιρέτων Τρι
  ἁ δα προσκυνουουσύντες αὐτῇ γάρ
  ἡ ἡμᾶς ἐσωσε εἰ εἰ εἰ εἰ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι   Ἀμήν ἀμήν ἀμήν εἰς ἀ
  φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
  ὦ ὦ νιόν

  Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

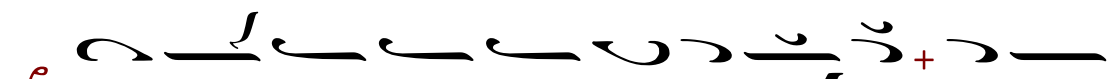
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α ^χ α α ^Δ

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 Ἀ μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
 ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

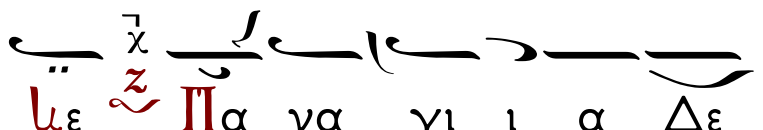
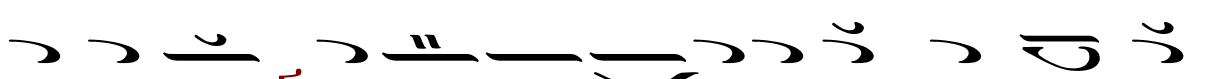
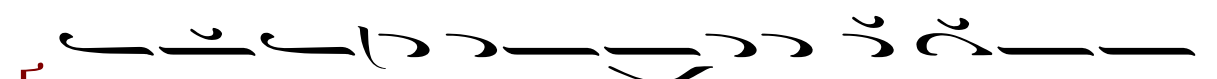
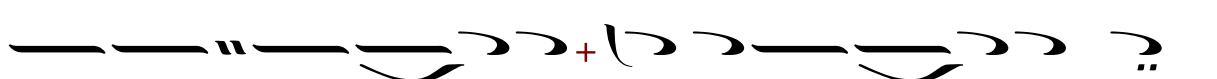
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ὁχος Βαρύς Ζω   Πα να γι ι α Δε
 ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
  οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
  οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον ^πτων πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ξω Ζω

Ὡς ἡ κα τα α πι στε ευ σης με ἤ αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α ἤ Πα να γι α δε
 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου ἤ Ἰ λι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ἤ φε ε ε ε ε ε ρειν ου δυ
 να μαι ἤ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα τα
 ἤ σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε που
 ου προ σφυ υ υ γω ο α Ἰ λι ος ἤ παν το
 θεν πο λε μου ου με νος ἤ και πα ρα μυ θι ι

ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε σποι να
 του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα σι ι α
 των πιστων η μη μου πα ρι ι δης την δε
 ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ψω

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.